

NY VÅR

ROMAN AF ERNST LUNQUIST

(Forts. fr. föreg. nr.)

Han gick ut genom en av balkongdörrarna, men då han fann allt mörkt och stilla där ute och attansten mot, gick han hastigt in i biblioteket för att återvända till rummet...

Om han gått åt motstätt håll, skulle han i dörren mellan gobeilrummet och stora salongen ha stött på en pucelryggig flicka, som stod där med förståndigt ansikte och strålande rött framför sig, blek som ett litet och med slappt nedhängande armar.

Då ljudet af Holgers steg dog bort, hade Alice sett sig yrvaken omkring. Ett ljud af gånghjul gick över henne drag, och hon vrisade sig för sig själv.

"Ar det ungdomen, som har kommit tillbaka?"

Sedan drog hon ett djupt andetag och gick långsamt mot biblioteksdörren. Men för att komma in till sig måste hon ett par-gångrar stå mot en stolkarm eller en dörrpost; hennes ben ville knappast bära henne.

Då hon försvann, löstes Gerd ur sin eftertanke. Hon rusade in till salongen efter henne — efter henne — hon försökte röra hennes namn, men rösten stöckade sig i halsen, och midt i rummet störde hon på knä med huvudet i lästolen, där Alice nysade ut, och hon brast i krampaktigt gråt.

Den lilla vanskapliga gestalten ryckte och vred sig af häftiga gemynter, och hon mummade otidliga, stymrade ord. Så reste hon sig och gick, hon visste knappast hvar, och tårarna strömmade ohjädat som förut. Då hon kom till besinning, befann hon sig i korridoren, som ledde förbi Allices sängkammare till Sigvards arbetsrum.

Hon hade tagit denna kurs af gammal vana, kanske i ett omedvetet behov af träffa far just nu i profningens stora ögonblick. Hon vred häftet om läset, och dörren gick upp, den hade inte varit stängd.

Sigvard stod vid det öppna fönstret och rökte en cigarett, men då hon stappade fram emot honom och digrade ned på mattan med händerna för ansiktet och ännu skakad af våldsamma snyftningar, var han genast hos henne.

"Gerd! Gråter du? Hvad har hänt?"

"Den skärmen!" stämde den förvildade flickan. "Han kyssade henne... han sa, att han älskade henne..."

"Var du? Hvem talar du om?"

"Holger... den uslingen! A, jag vill skjuta honom! Ge mig en pistol, så skall jag..."

"Hvem var det han kyssade?"

"Alice... många gånger... han kyssade henne på munnen..."

"Hvad är det du säger?" utbrast Sigvard och tog ett steg tillbaka. "Skedde det här?"

"Nu... nys... i salongen. Och så frågade han: 'Älskar du mig? Älskar du mig?'"

"Frågade han Alice?" Hans ton lät helt bestört. "Och hon? Hvad svarade hon?"

"Ingenting..." Gerd stridde stelt framför sig, där hon låg på knä. "Ingenting... hon lät honom kyssa sig... och sa 'ja' hon något om i morgon."

Han vände sig bort och stod tytt en lång stund. Då Gerd ånyo brast ut i högljudiga snyftningar, gick han ett slag öfver rummet, stannade sedan framför henne och sade, litet osäker på rösten:

"Seså, Gerd, det här går inte an. Vi måste behålla oss. Du är ju så alldeles förstörd ut."

Han lyfte upp henne. Då först såg hon honom rätt i ansiktet med förvirrad min.

"Far! — Är det till dig jag har sagt allt det här ryssiska?"

"Var lugn", sade han, ännu litet andfådd efter slaget, "det kom inte alldeles oväntadt. Jag har sett krisen nálakas. Var inte orolig för mig. Jag skall nog försöka bära det. Nu skall jag följa dig in på ditt rum, och om vi möta någon af tjänarna, få de tro, att du har blifvit illamående. Men först skall du berättas mig allt hvad du har hört och sett. Försök samla dina tankar. Du får inte lägga till eller ta ifrån ett enda ord."

Han ledde henne till soffan och satte sig där bredvid henne. Då han såg, att det elektriska släket plågade hennes förgråna ögon, släckte han det, och det blef mörkt i rummet.

Han sökte och fann hennes hand, och med den hårdt slutet i sin sades han:

"Så... berättas du..."

NIONDE KAPITLET.

Ett modigt beslut.

Då Alice kom i sin sängkammare, stappade hon i mörkert fram till en hyllstol och kastade sig ned där. Hon skulle inte ha kunnat stå upprätt en minut till. Den ens nervösa köldrysnigen efter den andra gick genom hennes kropp, och hon hackade tänderna. Den svindlande lyckokänslan hon nys erfarit i Holgers armar och under hans kyssar hade endast riktat ett ögonblick. Redan då hon var på väg in till sig för att gömma undan sin lycka i ensamhet och mörker, hade den tanken slagit henne som en blix, att denna lycka var röfvad, hon hade ingen rätt till ungdomen, som kommit tillbaka, till den nya vår, som varit på väg att sprä ut inom henne. Hon stod i begrepp att bli åtkenskapbryterska, hon hade varit det nys, i sina tankar och känslor, ja äfven i handling, ty hon hade i sin svaghet inte gjort motstånd, inte stött honom ifrån sig i tid. Hon hade läpper bettade ännu efter hans våldsamma kyssar.

svikade, en väntna eller en äldre, erfaren vän

En vän! Hade hon inte berättat sig den allra bästa och finkastigaste van hon kunde önska sig, hade hon inte Sigvard? Hon hade ju alltid varit van: att gå till honom, då hon kände sig vilsekommen och inte kunnat reda sig själf... Om inte han kunde hjälpa henne nu, så kunde ingen det. Men han kunde det, ty han kunde allt. Och han var så storsinnad och nobel, så höjd öfver allt groll, att han nog inte skulle visa bort henne, då han såg hennes ångest och misstro till sin egen styrka och hennes fasta lit till hans vilja och förmåga att rädda henne ur denna konflikt. Ja, hon skulle säga honom allt, han var ju hennes naturlige bundsforvant i lifvets strid och skulle inte vridgas eller försvåra sig öfver, att hon vände sig just till honom med sina sällsamma förtroenden och sina böner om hjälp — som kanske en annan, hvardagligare natur än han skulle ha gjort. Den sista en hustru i sådana fall brukar gå till vår mannen, och Alice var fullt medveten om det dristiga och ovaliga i denna ingifvelse, att söka råd och stöd just hos den som förortat, men Sigvard var inte som andra —

Vid blotta tanken på att få gå till honom och förtroendefullt lasta af sig på honom en del af den bärda, som tryckte henne, kom det ett valgörande öfver henne, som om en barnhärligt hand strökt lönt öfver hennes feberbrutande tankar, de hotande tankarna, som hällit henne vakna i tinal, lade sig till ro, de våldsamt spända nerverna slaxnade och hon föll i en tung och djup sömn, samt vid med ett grynings första matträ skimmer trängde in genom hennes fönster.

Då hon vaknade långt fram på morgonen, kom genast den tanken för henne: nu skall det ske. Hon hade slumrat in med ett modigt beslut i sitt sinne, och det hade endast mognat under sömnens timmar. Det var något oerhördt hon skulle göra i dag, och hon hade aldrig tänkt sig, att hon nägon gång skulle komma att befinna sig i en sådan situation. Men hon rygrade inte tillbaka. Innan hon träffade Holger, ville hon likta sitt hjerta för Sigvard och hon honom hämta styrka till att gå ur kampen med oftrade lyckodrommar men med bibehållen värdighet som kvinna och maka.

Medan hon klädde sig, frågade hon kammarjungfrun, som brukade passa upp vid frukostbordet när i lilla matsalen, hur många af familjens medlemmar som redan druckit sitt morgont. Jo, baronen hade varit den förste som varit, innan han red ut. Sedan hade fru Jeanette och herr Holger frukostat på samma gång. Fruen Gerd hade visst varit illamående i natt, hon hade sagt, att hon ingenting kunde förtära.

Allice drack sitt te i största hast i frukosttrummet på nedre bottan och gick sedan upp för trappan för att söka Sigvard. Han hade i ukommit hem från sin morgonrid för öfver en halftimme sedan. I korridören utanför dörren till hans arbetsrum träffade hon på Gerd, som stod vid ett af fönstret utåt borggården och strirade ner med ett så fiendtligt uttryck i sina ögon, att Alice måste gå fram och se efter hvad det var hon såg på. Det var Holger, som satt på en af järnsformorna bredvid stora trappan och gnasslade sig i morgonsolen, men en bok i handen, som han inte läste i.

"God morgon, Gerd", sade Alice. "Du lär ha varit sjuk i natt. Hur mår du i dag?"

"Tack, det är bra nu", svarade Gerd med underligt prasslad röst. "Nej, stor inte far", sade hon hastigt, då hon såg, att Alice höjde handen för att knacka på Sigvards dörr. "Han tar för resten inte emot någon."

"Har vet du det? Har du försökt?"

"Ja, tre gånger i dag."

"Hvad kan du ha för anlagelighet att säga honom?"

"Jag vill be honom om förlåtelse för i år kväll."

"Be honom om förlåtelse? För hvad?"

Gerd vände ett blekt och utvakadt ansikte emot henne, bestannade sig litet och sade sedan:

"Det kan jag inte säga dig här. Jag måste stå här och vänta, så att inte far går ut, innan jag får tala med honom. Men jag har något att säga dig också. Låt oss gå i din sängkammare. Därifrån kunna vi höra, om han går."

Utän att vänta på svar, gick hon in i Allices soffrum, som också hade en dörr ut till korridoren, och då Alice förvånad följde efter henne, fann hon henne stå och lysna vid dörren, som ledde till Sigvards arbetsrum.

"Nej, jag hör ingenting", sade hon för sig själf.

"Hvad är det då, som har sändt?" frågade Alice litet otidligt, ty hon hade nu varit så beredd att möta sin man och tyckte ej om, att någonting kom emellan, så att samtalet måste fördöjas. "Hvad är det du vill be Sigvard om förlåtelse för?"

Gerd förlätelse för sin lysnarpost och slog sig ned på en stol så nära dörren, att hon genast skulle kunna störta ut, om hon hörde Sigvards dörr gå upp.

"Jag har glömt, att jag kanske också måste be dig om förlåtelse", sade hon så och nästan hästakt upp på Alice, som stod framför henne. "Fastän det egentligen var rätt af dig, det jag gjorde."

"Hvad gjorde du då?"

"Jag talade om för far hvad jag hade sagt och hört. I dörren till salongen, under fyrrerkeriet."

"Jag förstär inte alla."

"Hur Holger kyssade dig och frågade, om du älskade honom?"

"Och det var du vittne till?" utbrast Alice helt i ansiktet. "Går du omkring och spionerar?"

"Jag rådde inte för det. Holger skulle gå efter min kapp, men han kom aldrig tillbaka. Jag började frysa, och så gick jag in för att hämta den själf."

Alice kunde ej få fram ett ord. Hon stod där helt förfärad och såg steld på Gerd, som satt hopsyntken framför henne på stolen med det lilla bleka, spetsiga ansiktet neddräget mellan armarna och ögonen dyrt strifrande fram under den yfviga pannluggen. Sin långa, marga händer prässade hon mot hvarandra mellan sina knän.

"Jag talade om för far allt hvad jag hade sagt. Jag visste inte till mig, det brast ur mig som i yrsel, och jag såg knäppt, att det var honom jag sade det till."

"Och han, hvad sade han?"

"Det vet jag inte. Jag hörde, att han svarade något, men jag upptattade det inte, jag var från mina sinnen."

"Var du så ond på mig?"

"Och på Holger... mest på Holger. A, den lömske uslingen, som nästade sig in här för att..."

Hon kunde inte fortsätta orden smubblade på hennes läppar.

"Dom honom inte, Gerd", sade Alice strängt. "Du kan hvarken förstå honom eller mig. Du är ju ett barn."

"Sedan i går kväll är jag inte något barn längre", utbrast Gerd häftigt, och det var verkligen ett gammalt, fullmogget ansikte hon med ett stolt kast lyfte upp mot fostermodern. "Jag tycker, att jag har åldrats tio år på denna enda natt."

(Forts.)

Farm och hem.

SMÖRS FÖRSKÄMNING.

Att smör ej håller sig evärdligt utan snart försämrar på grund af åtskilliga förändringar, är välbekant. Den första af dessa förändringar är försvinnandet af den sköna smak och lukt, som nykärnat smör har. Detta försvinnande sker mycket fort, så att smör endast några dagar efter bevidningen befinnes ha mistat betydligt i smak. Förklaringen härpå är utan tvifvel den, att smör till en del äger sig goda smak och lukt af flyktiga ämnen, som så hastigt lämna densamma. Verkan af denna förändring är dock ej så synnerligt stor och det bibehåller sig godt en längre tid, ehuru ej fullt så läckert till smaken som i början.

Sedan följer en serie andra förändringar, som äro långsammare i sina verkningar och som uppstå af flera olika orsaker. De inträffa mest obehändrat till smörret hålles medelstigt varmt och blottstalles för ljuset och luften. Om smörret däremot förvaras i en kall och mörk plats och skyddas för en allt för stor blottställning för luften, skall det ej märkbart försämrar på flera månader. De här antydga förändringarna i smaken äro mycket svårt. Smörret blir liksom surt från utvecklingen af både flyktiga och leke flyktiga syror, af hvilka smörsyran är mest känd, ehuru äfven andra finnas. Smörret blir slutligen också liksom taligt, men utvecklingen af härskhet är den mest bekanta förändringen. Omfattande studier ha gjorts för att utröna naturen af och orsakerna till härskhet hos smör, som är den mest utmärkte egenskapen hos gammalt ont smör. Fast en fullständig utredning af saken ännu ej gjorts synes dock de vanliga företeelserna med härskt smör vara följande:

Härskhet hos smör orsakas af en invecklad serie af kemiska förändringar. Smörfetterna sönderdelas kemiskt, och en betydlig mängd af flyktiga syror, fasta syror och eteriska ämnen uppstå. Bildandet af smörsyra är en allmän företeelse och har ofta betraktats såsom härskhetens utmärkande egenskap. Under tidigare undersökningar blif till och med härskheten beräknad efter den mängd smörsyra som utvecklades. Men det har sedan blifvit tydligt, att det förutom bildandet af smörsyra, äfvenså hos smör utvecklas sig en besynnerlig, genomträngande, obehaglig smak och att denna fränhet ej är parallell med bildandet af syror i allmänhet. Intet kemiskt prof har hittills kunnat bestämma graden af härskhet, ty företeelsen afgöra i verkligheten genom smaksinnet och kan ej upptäckas genom någon kemisk analys. Bildandet af härskhet hos smör är till en stor del beroende på närvaron af syra, ty om smörret bevaras för att komma i beröring med luften skall faran af härskhet till stor del hindras och i den föräggande förändringen befinnes härskheten alltid sprida sig från ytan till det inre af smörmassan. Smörs härskande beteföras också af ljusets inverkan och inträffar lättare vid hög temperatur samt hastigare hos smör än hos margarinprodukter.

GODA RATTER.

Nyårskakan. Till denna tagas ½ pd. smör som röres med ½ pd. pudersocker samt 6 val slagna äggulor, sedan det arbetats väl tillsättes 2 teskedar bakpulver, i rifven muskotöt, det hackade skalet af en citron, ¼ pd. kärnfria russin, ½ pd. skällade korniter, 1½ pd. mjölk, 1 vinglas af sherry, 1½ pd. mjöl och de 6 härslagna hvitorna. Bakaas i smord form och moderat ugn minst 1½ timme. När kakan är afsvafnad glaceras den och prydes med 12 ljusa satta i pappersmansjetter, hvilka förhindra ljusens beröring med kakan. Denna kaka kan mycket väl bakaas ett par dagar innan nyårsafton. De 12 ljusen symbolisera årets 12 månader och böra släckas nyårsnatt. Ser fästligt ut.

Rostad gås. Sök ut en ung gås, sved och plocka ut pännjädrarna väl. Bosta och tvätta utvändigt med vatten och skold invändigt med kall vatten och peppar samt fyll den med äppel- och sviskofyllning.

Äppel- och sviskofyllning. Blanda 2 koppars rifvet bröd, 2 mask smält smör, 1 tesked salt, ½ tesked timjan (Thyme), 1 kopp sira äppelrötter, ½ kopp söndermalda, engelska valnötsskärnor. Fyll gläsen med ofvannämnda blandning, sätt upp den och placera den i braspanna, beströ den med mjöl och betäck bröstet med bitar af salt fisk och sätt i het ugn. Då den är brun öfveröses den först med hett vatten och sedan med dess eget spad. Skell tills mjöl, omkring tre timmar, beroende på dess storlek och Alder. Servera på varm fat och garnera med tranbär träråd på tråd och vacker vattenkrasse.

Frikadeller af köttrester. Hårtill tager man kvarelvor af kokt eller ännu bättre stekt kött, som hackas fint med lök eller persilla, hvarerter man blandar ägg, litet salt och malen peppar, rivebröd samt stegads eller grädd, i brist därpå litet mjöl. Därefter formar man äggstora bullar, som man trycker en smula fäta, beströ med stöta skorpor och steker gula i smör eller flyttur. Har man tillgång på fisk, kan man med fördel sätta litet sådant till köttet. I stället för rivebröd kan man äfven tillsätta riven potatis.

VÅRA SKODON.

Det är obegripligt så mycket det beror på skodonens skötsel, om de vara längre eller kortare tid. De vackraste kängor och skor bli fula inom kort tid om de inte smörjas om de gömdas med en dålig eller om de, när de blifvit vita, strax sättas undan i en stäng garderob.

Då det alltid lönar sig att köpa bra skodon, som man ju inom parantes sagt får betala dyrt, så ligger det i hvars och ens intresse att de hållas så länge som möjligt.

Den skorna äro vita, bör man inte låta dem stå och torka — de skolas hängas upp inte vid en kamlin eller värmeledning och inte håller i ett kallt rum. Ar man mycket noga, bör man stoppa kängorna fulla med tådningspapper, som suger fukten af sig. Men stippa dem inte så fulla, att det uppstår ojämnheter i lädret, ty dessa gå inte bort, när skon torkat. När skorna så äro torra, bör man gnida dem

kom aldrig tillbaka. Jag började frysa, och så gick jag in för att hämta den själf."

Alice kunde ej få fram ett ord. Hon stod där helt förfärad och såg steld på Gerd, som satt hopsyntken framför henne på stolen med det lilla bleka, spetsiga ansiktet neddräget mellan armarna och ögonen dyrt strifrande fram under den yfviga pannluggen. Sin långa, marga händer prässade hon mot hvarandra mellan sina knän.

"Jag talade om för far allt hvad jag hade sagt. Jag visste inte till mig, det brast ur mig som i yrsel, och jag såg knäppt, att det var honom jag sade det till."

"Och han, hvad sade han?"

"Det vet jag inte. Jag hörde, att han svarade något, men jag upptattade det inte, jag var från mina sinnen."

"Var du så ond på mig?"

"Och på Holger... mest på Holger. A, den lömske uslingen, som nästade sig in här för att..."

Hon kunde inte fortsätta orden smubblade på hennes läppar.

"Dom honom inte, Gerd", sade Alice strängt. "Du kan hvarken förstå honom eller mig. Du är ju ett barn."

"Sedan i går kväll är jag inte något barn längre", utbrast Gerd häftigt, och det var verkligen ett gammalt, fullmogget ansikte hon med ett stolt kast lyfte upp mot fostermodern. "Jag tycker, att jag har åldrats tio år på denna enda natt."

(Forts.)

nomkådas med glycerin. Äro de redan fullkomligt hårdnade och spröda, hjälper öfver hufvud taget icke mer något medel. — Enligt ett annat förtärande låta gammalhandlar uppmärksamma sig på inom ett kort nedliggande i ammoniak vatten (1 del ammoniak på 2 delar vatten), hvartil äro erforderliga 5 minuter ända till ½ timme. Mjäll eller fassel. Mot stark mjällaföndring anbefalles hvarje afton företagna tvättningar med en lösning af 5 gram eller en tesked borax i 100 gr. vatten jämte försiktigt aftorkande. Äro hufvudsaken röd eller eljest sjukligt förändrad, så erfordras efter någon tid äfven andra medel, t. ex. en salva af 1 gram salicylsyra i 25 gr. guld cream. Äfven är att tillråda en nog grann läkareundersökning till ordination af för botandet erforderliga medel.

Dr. Philip A. Eckman Skandinavisk Tandläkare Tändernas vård får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis. TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT. ALLT ARBETE GARANTERAS. Dr. PHILIP A. ECKMAN Manitoba Hall Block, 293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

Vedhuggare Vi ha flera svenska kontraktare som ännu ha plats för goda huggare. I bland dessa är Andrew Bergstrom, Mauritz Anderson, J. Nordquist och Jacob Rosenholm. Kampar färdiga att bruka. Ny skog och goda penningar för erfarna huggare för hela vintern. J. D. McArthur Co., Limited LAC DU BONNET, MAN.

Percheron Belgian och Hackney Hingstar till salu på liberala villkor och garanti. Breeders Lien notes, lämpliga för kollektion af hingstbetjäning, 50 cents per hundra. Hingstbok, med plats för 100 entrees, 25 cents. J. H. Graham BARN: Ave. E., 21st St. Saskatoon, Sask.

Nu är den rätta tiden att sända efter vänner och släktingar i Sverige, Norge eller Danmark. Arbets hjälpen i Canada till sommaren blir dyr och svår att skaffa. Hvarför icke få släktingar från Sverige att hjälpa eder? Det bästa sättet att få dem öfver är att sända dem med en af de direkta linjerna. Skrif till oss för närmare upplysningar angående priser etc. — Det lönar sig icke att sända pengar till Sverige för att köpa biljetten där, då panningkursen är mycket låg. Köp eller biljetten här och spar pengar. Biljetten utställes till hvilken plats som helst i Canada.

VI SÄLJA BILJETTER TILL GAMLA LANDET. Om ni tänker resa hem till Sverige, så stå vi med glädje till eder tjänst både med råd och råd. Skrif endast till oss och låt oss veta hvad ni önskar. PÅNGAR SANDAS TILL SKANDINAVIEN. På grund af den osäkra panningmarknaden är det omöjligt för oss att garantera någon speciell rate. Vi kunna endast säga att ni får den kurs, som gäller den dag vi mottaga panningarna. Alla panningförsändelser garanteras. Referenser: Northern Crown Bank, William ave., och Dominion Bank, North End Branch, Winnipeg. Vi representera alla linjer, både engelska, amerikanska och skandinaviska direkta linjer.

P. M. Dahl Steamship Agency 325 LOGAN AVENUE. WINNIPEG, MAN. Specialager för de skandinaviska linjerna. Vi ha under tryckning en liten "booklet", som gifver många nyttiga upplysningar angående allt, som angår resor. Insend edert namn idag och ni erhåller ett exemplar, så snart den är färdig. Uppgifnen är behållnad.